

www.tydeniky.cz

METROPOL

Simona Stašová

Narodila se 19. března 1955 v Praze. Vystudovala DAMU. Od roku 1991 je členkou Městských divadel pražských. Za film *Pelíšky a Román pro ženy* byla nominovaná na 4eského Lva. V roce 2014 získala v anketě TÝTÝ 1. místo za nejoblíbenější herečku, v roce 2011 a 2013 pak 2. místo. Zahrála si ve filmech *Musíme si pomáhat*, *Muži v naději*, *Krev zmizelého*, *Láska je láska*, *Sebemilenec*, *Život je život*, *Lída Bárová* a v seriálech *Létající Čestmír*, *Přítelkyně z domu smutku*, *Místo nahoře*.

Být sama se sebou srovnaná

Adventní čas a Vánoce jsou pro herečku Simonu Stašovou od malička až do dneška ty nejkrásnější svátky v roce.

■ Simono, jak jste prožívala advent a Vánoce v dětství?

Když jsem byla malá, zdobily jsme s babičkou celý byt a pekly jsme vánočky, štrůdly a vánoční cukroví. Teď já spíš překážela, pletla se pod nohama a uždíbovala těsto, ale pak jsem pomáhala mýt nádobí. Náš parádní pokoj, což byla napůl ložnice a napůl obývací, jsme vždycky vyzdobily větvičkami z borovice a smrčku, takže to po celém bytě na Vinohradech v Moravské ulici vonělo. To bylo moje dětství, kde jsem bydlela s babičkou Mařenkou, maminkou Jiřinkou a mamčinou sestrou Jaruškou, která byla o dvanáct roků starší než já.

■ Měli jste bohaté Vánoce? Dodržovali jste tradice?

Moc peněz u nás v rodině tenkrát nebylo, ale Vánoce byly, alespoň z mého pohledu, vždycky bohaté. Vánoční kolekce s fondánovými bombónky, krásné ozdobičky na obrovském smrčku, který stál za televizí, jež byla tenkrát spojená s rádiem. Tradice se u nás vždycky držely, a tak zatímco máma vydělávala na rodinu, my s babičkou jsme se staraly o krásnou výzdobu a vánoční koledy, které jsme poslouchaly z gramofonových desek a u toho si zpívaly. Falešně, ale nahlas a s radostí. Toto vše se u nás udrželo až do dnešních Vánoc. Babiččinu štafetu přebrala dnes už babička Jiřinka a já se jí zase jen pletu pod nohama a zbuďe na mě zase jen to nádobí. Hlavně ať se Pane Bože nic nemění.

■ Máte nějakou zajímavou adventní či vánoční vzpomínku?

Moje teta Jaruška se v osmnácti letech provdala a v devatenácti se jí narodil syn Dominik. Byl to první Dominik v Čechách, ještě před dnes již známou písničkou „Dominiku Niku ty jsi sám jak kouzelník...“ a babička si nemohla to jméno zapamatovat. Stalo se tak, že na vánočním dárečku pro malé miminko

se objevilo jméno Dimitrij, což bylo k obveselení celé rodiny. Hned druhý rok se Jarušce narodil druhý syn a dali mu jméno Patrik, což byl opět pro babičku oříšek, a tak Jaruška pro jistotu hned zahlásila, že třetí syn se bude jmenovat Roderik, tak aby si už babička zvykla. Roderik už pak nepřišel a babička ta jména svých vnuků milovala a nikdy už je neppletla. Dnes už je Dominiků a Patriků v Česku hodně, ale ti mi bratrance jsou opravdu v Česku nejstarší.

■ Patříte k ženám, které před Vánoci musí pečlivě uklidit byt, nebo je pro vás důležitější pohoda a klid?

Ono to spolu souvisí! Máma mě naučila, že si člověk nemůže sednout do bince a mít pohodu, to jsem od ní přebrala. Mám ráda kolem sebe pořádek a pak mám pořádek i v duši. Můžu si u kávička čist a nemusím se bát, že někdo z kamarádů zazvoní a já se budu muset omlouvat, že si nemám kam sednout. Dřív jsem to mámino neustálé uklízení neměla ráda a dneska jsem úplně stejná. Smejčím, a dokud není čisto, tak si nesednu.

■ Klidu ale asi moc není, co všechno pracovního vás čeká do konce roku?

Budu točit teď v prosinci jeden moc pěkný film, dobovka z války, ale o tom vám řeknu, až bude hotový. Jinak mám spoustu představení v Divadle ABC a v Divadle Bez Zábradlí s Michalem Dlouhým, se Svátou Skopalem, s Oldou Víznerem a s Petrem Nárožným, ale jen do 22. prosince, pak mám volno pro rodinu a to nikomu nedám.

■ Jak budete slavít Vánoce? S maminkou? Se syny? Jaké zvyky máte jako rodina rádi?

Ano, kluci se ještě neoženili, i když už vážně známosti mají, Vánoce zatím slavíme jen s mojí maminkou a s mými syny. Uvidíme, jak to bude příští rok, jestli se třeba už nerozrosteme, já bych nebyla proti.

■ Co si přejete do nového roku?

Moc bych si přála, aby nebyl horší.

■ Říká se, že duševní harmonie se odráží na zevnějšku a vy vypadáte báječně. Jak si udržujete vnitřní klid a pohodu?

Především vztahy v rodině a vztahy s kolegy v divadle. To je pro mě podstatné, být sama se sebou srovnaná a mít rodinné zázemí, kde si pomáháme a mít dobrý vztah v divadle s kolegy, kde si jeden druhého vážíme. Stále zdokonalujeme svou práci na jevišti a v tom je to divadlo zázračné, že se dá jít i po premiéře pořád dál a dál a výš a líp, a že si s těmi rolemi můžeme pořád hrát. Každé představení před diváky se znovu a znovu rodí. To je zážrak, proto to moje divadlo miluju.

■ Pomáháte svému vzhledu i nějakými zákroky?

Víte, v šedesáti letech si už žena chtě nechtě uvědomí, že nemůže všechno nechat jen na přírodě, tak jak to bylo zamlada. Jsem ráda, že jsem potkala paní Petru Řehořkovou z Petra Clinic ve Vodičkově ulici, která se o mě fantasticky stará. Zpevňuje mi hlavně partie pod bradou, to je totiž velmi důležité, aby žena vypadala mladší. Také pečuje o ty mé pytlíky pod očima. Nechci se jich zbavit, ale chci, aby byly menší, a to se paní Petře velmi daří i bez skalpelu a botou. Z toho důvodu jsem si Petra Clinic vybrala a stala se jejich tvář. Staráji se i o moje kolena, abych mohla na jevišti pořád poskakovat a měla všechny chrupavky v těle zdravé. Musím také dodat, že používám na noc na tvář a pod oko velmi kvalitní švýcarské krémy Charming4ever, bez kterých se už také neobejdu. Spojení kliniky s dobrými krémy dělá zázraky.

■ Na co se těšíte d budoucnosti?

Těším se na všechno pěkné, co nám život přinese a modlím se, abysme byli zdraví.

Text: Šárka Jansová, foto: Archiv

www.ParlamentniListy.cz

Obnova majetku SVS: Dokončování staveb 2015 a příprava plánu 2016

Severočeská vodárenská společnost, a. s.

Severočeská vodárenská společnost a. s. (dále SVS) je na území Ústeckého a podstatně části Libereckého kraje, kde žije přes 1,1 milionu obyvatel, vlastníkem vodovodů, kanalizací a dalších zařízení vodohospodářské infrastruktury. Co do rozsahu sítí jde o největší vlastníckou vodárenskou společnost v České republice. Ke konci roku 2014 v regionu působnosti SVS narostla délka vodovodní sítě na 8 949 km (bez přípojek), počet vodojemů je 998 a úpraven vod 54. Kanalizační síť se prodloužila na 3 916 km (bez přípojek), počet čistíren odpadních vod je 196.

Severočeská vodárenská společnost průběžně obnovuje, udržuje a opravuje vodohospodářskou infrastrukturu na severu Čech. Její investiční akce probíhají v rámci stavební sezóny postupně, a to rovnoměrně na celém jejím území působnosti. Jsou plánovány s ohledem na Plán financování obnovy, který musí v souladu s legislativou realizovat každý vlastník vodárenské infrastruktury. Rekonstrukce vodovodů a kanalizací s sebou přináší rozkopané ulice a silnice, což způsobuje dopravní omezení, ale i zvýšenou hlučnost a prašnost v okolí po dobu stavby. Vždy se snažíme tyto doprovodné těžkosti omezit na minimum. Letos umožnily příznivé klimatické podmínky realizovat investiční akce SVS v převážné míře zcela bezproblémově a v souladu s harmonogramem staveb. Nyní přichází konec stavební sezóny na liniových stavbách vedených v komunikacích, protože je nutné umožnit jejich správcům provádění náležité zimní údržby.

Efektivita a hospodárnost na prvním místě

SVS se snaží inkasované prostředky z ceny vody co nejefektivněji směřovat do obnovy. Provádí k tomu analýzu, hodnocení a bodování stavu majetku, aby prioritu měl majetek nejstarší a v nejhorším stavu. Díky zavedení flexibilního systému výběrových řízení zhotovitele staveb pomocí rámcových smluv se SVS podařilo dosáhnout snížení cen konkrétních zakázek o 20% a více pod ceník ÚRS (Ústav racionalizace stavebnictví). Vždy se také snažíme naše stavby zkoordinovat s vlastníky ostatních sítí vedených v komu-

nikacích, a samozřejmě i s vlastníkem komunikace. Výsledkem jsou časově koordinované akce, kdy na rekonstrukci kanalizace a vodovodu (zpravidla uložené v největší hloubce) navazují rekonstrukce sítí např. ČEZ nebo RWE a závěrem proběhne rekonstrukce povrchu vozovky v režii vlastníka či správce komunikace. Velmi důležitým aspektem koordinace našich staveb je součinnost s našimi akcionáři, tj. s městy a obcemi, které v místě rekonstrukce našich sítí následně provádějí své investiční akce, ať už to jsou obnovy povrchů komunikací v celé šíři či náročnější investice typu revitalizace daného území. Důsledkem všech těchto opatření je zkrácení doby, která obyvatelům přináší komplikace v dopravě, stavební hluk a prašnost. V neposlední řadě to pro všechny zúčastněné investory znamená úsporu v důsledku rozdělení nákladů.

Doháníme hendikep ze startovní číry

Aktivita SVS jsou i dnes ovlivňovány podmínkami při vzniku společnosti v roce 1993, kdy od svých akcionářů – měst a obcí – převzala rozsáhlý, dlouhodobě podinvestovaný vodohospodářský majetek. Průměrně 60% tohoto majetku je i teď – po letech masivních investic – za svou životnosti: konkrétně až 65% vodovodních sítí, 58% kanalizací, 44% úpraven vody a 34% čistíren odpadních vod. Ještě i dnes je v regionu SVS řada sítí starších než sto let, které jsou v havarijním stavu. Ve špatném stavu však bývají i mnohem mladší sítě, vybudované v tzv. „akcích Z“ při použití nevhodných trubních materiálů a nedodržování stavebních postupů.

Nízký podíl z ceny vody na obnovu majetku

Je samozřejmě, že hledáme možnosti úspor. Finanční zdroje z ceny vody, jež máme k dispozici, totiž zdaleka nepokrývají skutečnou potřebu obnovy podle fyzického stavu infrastruktury. Celých 25% ceny vody si nejdříve odčerpá stát, a to formou DPH a řadou dalších poplatků – za surovou povrchovou a podzemní vodu, za vypouštění vyčištěných vod z čistíren zpět do řek aj. Dalších 40% jsou náklady na provoz včetně oprav prováděných provozovatelem vodovodů a kanalizací. Na SVS jako vlastníka zůstane jen 35% podíl, který plně využívá na reinvestice do obnovy a přiměřeného rozvoje majetku.

Ve svém regionu potřebuje SVS obnovit majetek v současné pořizovací hodnotě 115,4 miliard korun vč. DPH. Letos realizujeme investiční plán ve výši 1,25 miliardy korun, z toho na obnovu je určeno kolem 900 milionů korun. Podle současného tempa vychází, že na prostou obnovu tak rozsáhlého majetku

budeme potřebovat 133 let. Navíc je nutné vyhovět požadavkům stále se zpřísňující legislativy na kvalitu vyráběné pitné vody a na čištění odpadních vod v malých obcích, což si vyžádá další nemalé investice. Přitom do budoucna hrozí, že budeme mít na obnovu majetku ještě méně prostředků. Vzhledem k připravovaným změnám legislativy lze totiž očekávat další zvýšení odvodů pro stát na úkor vlastníka sítí.

„Trvale hledáme se svými akcionáři, starosty 458 měst a obcí Ústeckého a Libereckého kraje, kompromisy na straně potřeb do obnovy majetku s ohledem na sociální únosnost ceny vody. Zakládáme si na pravidelné komunikaci, otevřenosti a informovanosti. Proto připravujeme další cyklus podzimních aktivit po okresech v regionu SVS, kde hlavním tématem kromě kvality pitné vody, vč. zkušeností z letošního léta se zajištěním zásobování vodou v období sucha, bude prezentována příprava investičního plánu na rok 2016 se související problematikou věcných břemen, záborů a vstupů na pozemky. Soustředíme se v tomto ob-

dobí na kvalitní přípravu jednotlivých staveb, které chceme začít soutěžit tak, abychom je byli schopni zahájit ihned, jakmile to klimatické podmínky zjara dovolí,“ dodává Ing. Bronislav Špičák, generální ředitel SVS.

Obnova majetku SVS v rámci Libereckého kraje

V těchto týdnech jsou dokončovány poslední stavby z investičního plánu pro rok 2015. Důvodem je blížící se začátek zimního období, s čímž souvisí nesouhlasné vyjádření jednotlivých úřadů a odborů dopravy ke zvláštnímu užívání místních komunikací, stejně tak nepovolení vstupu do komunikací ve správě SÚS a Krajských správ silnic v zimním období. Některé rozsáhlejší rekonstrukce vodovodů a kanalizací zahájené v tomto roce však přecházejí do roku příštího. Znamená to, že nyní budou adekvátně „zakonzervovány“ a práce na obnově povrchů komunikací budou zahájeny bezprostředně poté, co bude po zimním období opět spuštěn provoz výroben živinových směsí.

Obnova majetku SVS v rámci investičního plánu pro rok 2015 po okresech v rámci Libereckého kraje je stanovena v uvedených objemech:

	obnova majetku	investice pro okres celkem (vč. strategických)
Česká Lípa	16 staveb...cca 84,8 mil. Kč	84,8 mil. Kč
Jablonec n. N.	14 staveb...cca 47,2 mil. Kč	99,8 mil. Kč
Liberec	18 staveb...cca 126,3 mil. Kč	146,2 mil. Kč

Nyní jsou v realizaci tyto stavby s uvedeným termínem dokončení:

■ **Okres Česká Lípa:** Zákupy Božikov ul. U Zastávky – rek. vodovodu (X/2015), Česká Lípa ul. U Kola – rek. kanalizace a vodovodu (XI/2015), Cvikov ul. Čs. armády a Družstevní – rek. vodovodu v kolektoru (X/2015), Jablonná v P. ul. Ke Studánce – rek. vodovodu a kanalizace (X/2015), Česká Lípa ul. Na Ptačí louce – rek. vodovodu

(X/2015), Chotovice – rek. vodojemu Nový Bor – Chotovický vrch (II/2017)

■ **Okres Jablonec nad Nisou:** Jablonec n. N. Lesní ul. – rek. kanalizace a vodovodu (X/2015), Koberovy – rek. vodojemu (X/2015), Železný Brod – rek. vodojemu Hrubá Horka (X/2015), Desná – Souš, doplnění 1. stupně separace na úpravně vody (X/2015), Plavy Hampejz – rek.

vodovodu (X/2015), Lučany nad Nisou U kina – odstranění kanal. výusti (X/2015), Rychnov u Jablonce n. N. – rek. ČOV (X/2016), Držkov – odstranění 4 kanal. výusti (XI/2016)

■ **Okres Liberec:** Vlastibořice – rek. vodovodu (X/2015), Liberec Zeyerova ul. – rek. vodovodu (X/2015), Liberec Gagarinova ul. – rek. vodovodu (X/2015), Hrádek n. N. ul. Pod Ovčím

kopcem a Příčná – rek. kanalizace (X/2015), Liberec Kubelíkova a Uralská ul. – rek. vodovodu (X/2015), Rynoltice – rek. vodojemu Černá Louže (X/2015), Liberec – rek. vodojemu Dolní Hanychov - starý (X/2015), Liberec ul. Svobody a 17. listopadu – rek. vodovodu (X/2015), Chrastava – intenzifikace ČOV (IV/2016), Příšovice – rek. podtlakové ČOV (VI/2016).

Kromě výše uvedených jmenovitých investičních akcí probíhají na majetku SVS další drobné investiční akce. Letos jich proběhlo v celém regionu SVS bezmála 200. Předmětem díla je např. doplnění zabezpečovacích systémů objektů, rekonstrukce elektroinstalace nebo výměna dílčích částí technologií typu čerpadla, dmychadla apod.

Z Brna do Bratislavy to po nové dálnici frčí

téma

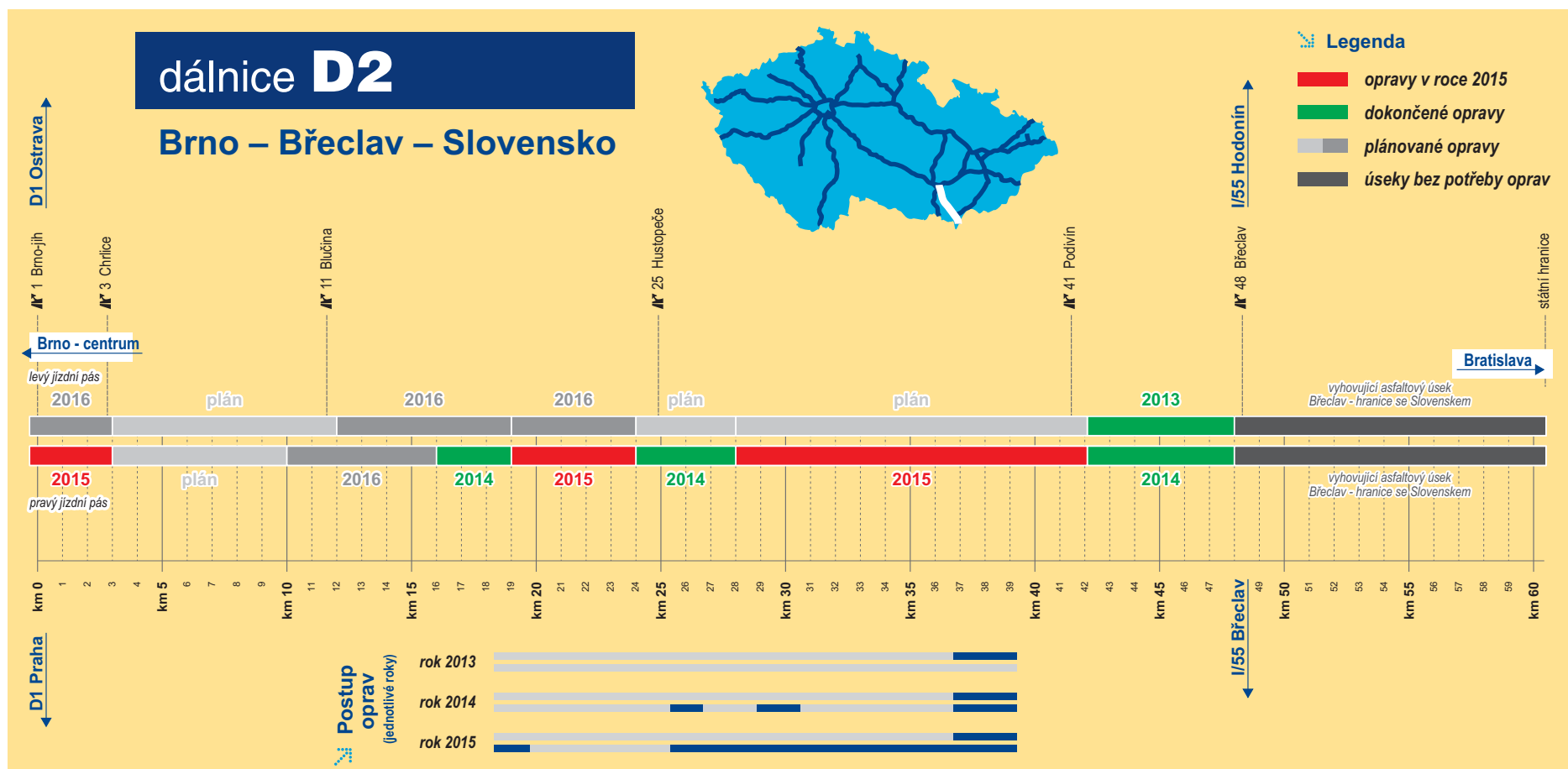
Skoro se chce křičet: Hurá! Ředitelství silnic a dálnic dokončilo opravu dálnice D2 v její nejkomplicovanější části – v blízkosti Brna a křižovatky s dálnicí D1. Jedná se o první 4 kilometry dálnice po výjezd k obchodním centrům. Zde je intenzita dopravy 48 000 vozidel, dále na Bratislavu již pouze 27 000 vozidel. Brňáci si tak mohou oddechnout.

Oprava byla zahájena 1. 8. 2015 a týkala se směru na Bratislavu. Napřesrok na jaře je naplánovaný ve stejném duchu také směr na Brno. Oba pásy dálnice dostanou nový asfaltový povrch. Novinkou v rámci této opravy je i to, že se na úkor odstavného pruhu vyznačí průběžný pruh mezi exity 1 a 3 neboli mezi dálnicí D1 a obchodními centry bude nyní nově možné cestovat ve třech pružích. Uzavírka skončila v sobotu 31. října o půlnoci. Ráno v 7 hodin byl otevřen sjezd z centra Brna na D1 směr

Praha a dále sjezd na kolektor s odbočením na Ostravu a nákupní centrum IKEA. Jak ukazuje přiložená grafika, ŘSD zahájilo opravy na dálnici ve velmi vysokém tempu v řádech stamilionů korun ročně. Pouze za letošní a loňský rok tak bude opraveno 36 km na délce 48 km (x2 pruhy) neodpovídajících betonových vozovek mezi Brnem a Břeclaví. Směr Brno – Bratislava je po pouhých dvou letech opraven ve většině své délky. Grafika zároveň ukazuje plány pro další období.

Cesta do Olympie je volná

Michal Hašek: Silnice jsou pro kraje prioritou. Letos jsme díky podpoře státu opravili stovky kilometrů

Kraje letos od státu obdržely téměř 4,5 miliardy korun na opravu silnic druhých a třetích tříd, které jsou dlouhodobě podfinancované. Během roku se tak v jednotlivých částech republiky výrazně zlepšila dopravní infrastruktura na stovkách kilometrů silnic a na mnoha mostech.

Hejtman Jihomoravského kraje a předseda Asociace krajů České republiky Michal Hašek věří, že peníze od státu na opravy krajských silnic budou i v příštích letech. Zároveň pracuje na komunikaci s Ředitelstvím silnic a dálnic, aby došlo k lepší koordinaci staveb.

Jak peníze ze Státního fondu dopravní infrastruktury pomohly krajům?
Musím říct, že velmi. Díky těmto penězům mohl každý kraj opravit o desítky kilometrů silnic více. Jen v Jihomoravském kraji máme navíc 45 kilometrů nových silnic a 13 mostů. Moravskoslezský

kraj opravil přes 60 kilometrů silnic, Středočeský kraj 180 kilometrů a 30 mostů, Olomoucký kraj 25 kilometrů a 5 mostů. A podobné je to ve všech krajích.

Jak to bude příští rok?
Letošní rok byl první v patnáctileté historii krajů, kdy vláda uvolnila peníze na opravy krajských silnic. My jsme za to jako hejtmani vděční. Asociace krajů by byla ráda, kdyby se z finanční podpory vlády stal pravidelný příspěvek ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Máme pochopení na úrovni premiéra, ministra do-

pravy. Zatím ten, kdo za vládu odmítá peníze poskytnout, je ministr financí Andrej Babiš. Věřím, že v rámci kabinetu povedeme další jednání. Osmdesát procent dopravních výkonů v České republice se děje na tzv. krajských silnicích, tedy silnicích 2. a 3. tříd. My dnes podle zákona nemáme nárok ani na jediný haléř z vybraných

dání, například ze silniční daně nebo spotřební daně na pohonné hmoty. Jde nám o systém, v zemi jsou desítky tisíc kilometrů silnic nižších tříd a zoufale potřebují rekonstrukce a údržbu.

Letos se velmi masivně opravovalo v celé republice. Objevily se i dopravní komplikace...
Silnice opravoval stát i kraje. Bylo nutné vyčerpat peníze z evropských dotací a právě ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Bohužel někde bylo nutné opravovat zároveň státní i krajské silnice a vznikaly na silnicích přirozené komplikace, zdržení. Letošní rok byl na opravy opravdu extrémní. Jen u nás v kraji jsme investovali do oprav silnic přes 1,6 miliardy korun. Navíc zde máme dálnice D1 a D2, kde se letos také

významně opravovalo. A víme, že podobné to bude i v příštím roce. S Ředitelstvím silnic a dálnic komunikujeme, ale chceme to ještě posílit. Podařilo se nám díky tomu mnohdy předejít problémům, o tom pak řidiči ani nevědí. Práce bylo opravdu hodně, nicméně silnice budou kvalitnější a bezpečnější. Musíme se navzájem informovat o stavební činnosti, aby zátěž pro řidiče byla co nejmenší. Požádal jsem proto o schůzku ministra dopravy Dana Ťoka, abychom společně se zástupci ŘSD a policie našli nejlepší systém, jak v dalších letech předcházet co nejlépe souběhu staveb, které komplikují život řidičům. Nicméně i zástupci policie jsou rádi, že se dopravní infrastruktura v krajích zlepšuje, protože na kvalitních silnicích se snižuje nehodovost.

Speciální téma Metropolu - velké opravy dálnic kolem Brna

Dopravní tepna Praha - Brno - B

Velké opravy na dálnici D1 východně od Brna Letos bylo kolem Brna opraveno 39km dálnic za 1,2 miliardy

téma

Nejstarší dálnice v Čechách a na Moravě – D1 – prodělává za plného provozu složitou, leč nanejvýš potřebnou rekonstrukci. Motoristé si ještě vzpomenu, že jízdou po této důležité tepně, spojující Prahu s Brnem, Ostravou a Bratislavou, se místy podobala drkotání po železničních pražcích. Omezená rychlost na několika úsecích proto bývala pravidlem. Řidiči se zlobili tenkrát a zlobí se někdy i teď. Ti, kteří tudy jezdí každý den, nebo velmi často, ale oceňují kvalitu nového povrchu, větší bezpečnost a komfort provozu.

„Jedná se o další z řady oprav, které začaly v roce 2012, a jejichž cílem je kompletní rekonstrukce dálnice D1 mezi Brnem a Vyškovem do roku 2017. Jsem rád, že se nám prozatím daří plnit harmonogram jednotlivých oprav a počet nově zrekonstruovaných úseků každým rokem přibývá“, podotýká k opravám generální ředitel ŘSD Jan Kroupa. Postup oprav v úseku Brno – Vyškov ukazuje příložená grafika dole. Složitější opravy si vyžádaly omezení provozu. Ve směru na Vyškov byla doprava vedena pouze jedním pomocným jízdním pruhem (odstavným), kdy se na vozovce v blízkosti jízdního pruhu pohybovali zaměstnanci údržby, provádějící přechodné dopravní značení a pokládání betonové vodící stěny. Tato fáze byla pro řidiče nejcitlivějším omezením. Někomu „tekly“ nervy, většina nutnost takového zásahu pochopila a naučila se takzvaně zipovat, což se hodí i v běžném silničním provozu.

Ve třetí etapě opravy byla doprava vedena pouze v pravém jízdním pásu se dvěma jízdními pruhy ve směru na Vyškov a jedním na Brno. V celém levém jízdním pásu probíhala plošná rekonstrukce povrchu vozovky, a proto z něj byl provoz úplně vyloučen. Pro veřejnost byla důležitá změna v 6. etapě, kdy musel být z důvodu celoplošné pokládky obrusné vrstvy vozovky úplně uzavřen levý jízdní pás. Motoristé tak nemohli využít výjezd Brno-východ vlevo směr Brno-centrum a zároveň sjezd i nájezd Brno-Slatina vlevo a museli použít objížděné trasy. V místech snížení počtu jízdních pruhů na jeden se tvořily kolony se zdržením v délce několika minut. Pokud řidiči dodrželi nepsané pravidlo takzvaného zipování, nenastaly výrazné problémy ani při zvýšené dopravní intenzitě. Rychlost byla snížena na 80, v místě přejezdů středního dělicího pásu na 60 km/hod.

D1 km 207 směr Praha

Jaká je situace na tomto úseku dnes?

V zájmu urychlení provozu zprovoznilo ŘSD EXIT 203 Brno dva dny před stanoveným termínem, a to ve čtvrtek 12. listopadu večer namísto soboty 14. listopadu. To uvítaly tisíce řidičů, kteří ve dvou dnech inkriminovaným úsekem projely.

„Jsme si vědomi velkých komplikací v okolí Brna, které jsou způsobeny zejména uzavřením jednoho jízdního pásu na dálnici D1 mezi 199. a 205. kilometrem. Při pokládce nové obrusné vrstvy bylo však uzavření celého jízdního pásu nevyhnutelné. Velmi si ceníme trpělivosti řidi-

čů, kterým se vždy snažíme vyjít vstříc. Na základě jednání se zhotovitelem – firmou COLAS, která udělala vstřícný krok nad rámec projektu a podepsané smlouvy, se nám podařilo dojednat zkrácení dopravního omezení o dva dny“, uvedl generální ředitel ŘSD Jan Kroupa.

D1 km 196 směr Praha

D1 km 205 směr Praha

A jak hodnotí jízdu po nové komunikaci samotní motoristé?

Daniel B.: „Dneska už je to super, jsem spokojen. Řeknu vám, před opravou a během ní to bylo někdy o nervy. Tak snad už se brzy dočkáme“.

uzavření exitu jsme to vzdali. Cesta byla dlouhá, děti v autě řvaly a zlobily, a tak jsme raději zůstali doma. Tedka už si cestu vychutnáváme“.

Stanislav K.: „Jsem rád, že pominuly infarktové stavy. Silničáře jsem proklínal, dneska vidím, že oprava byla nutná a stála za to“.

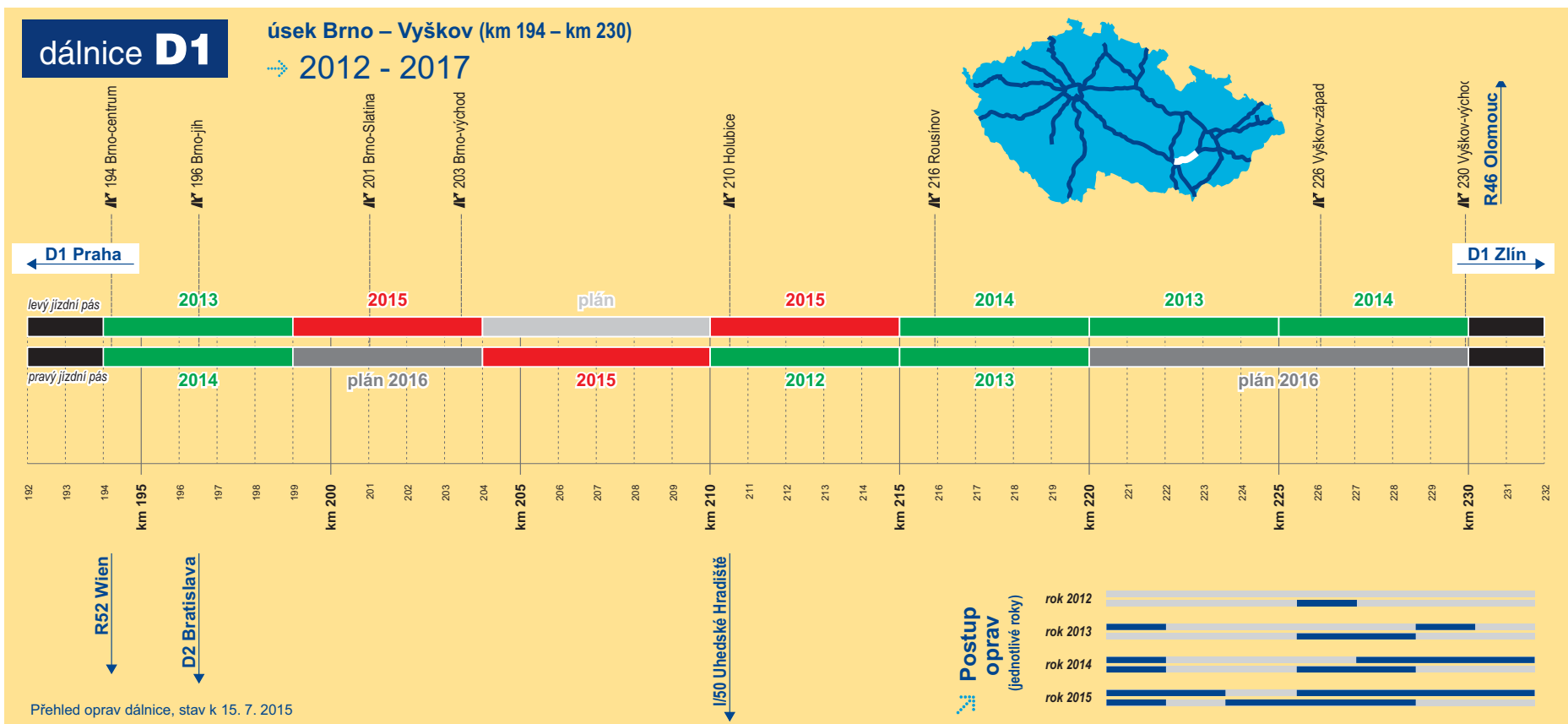
ani nedá publikovat. Zás máme prostor pro normální dialog, a to je k nezaplacení.“

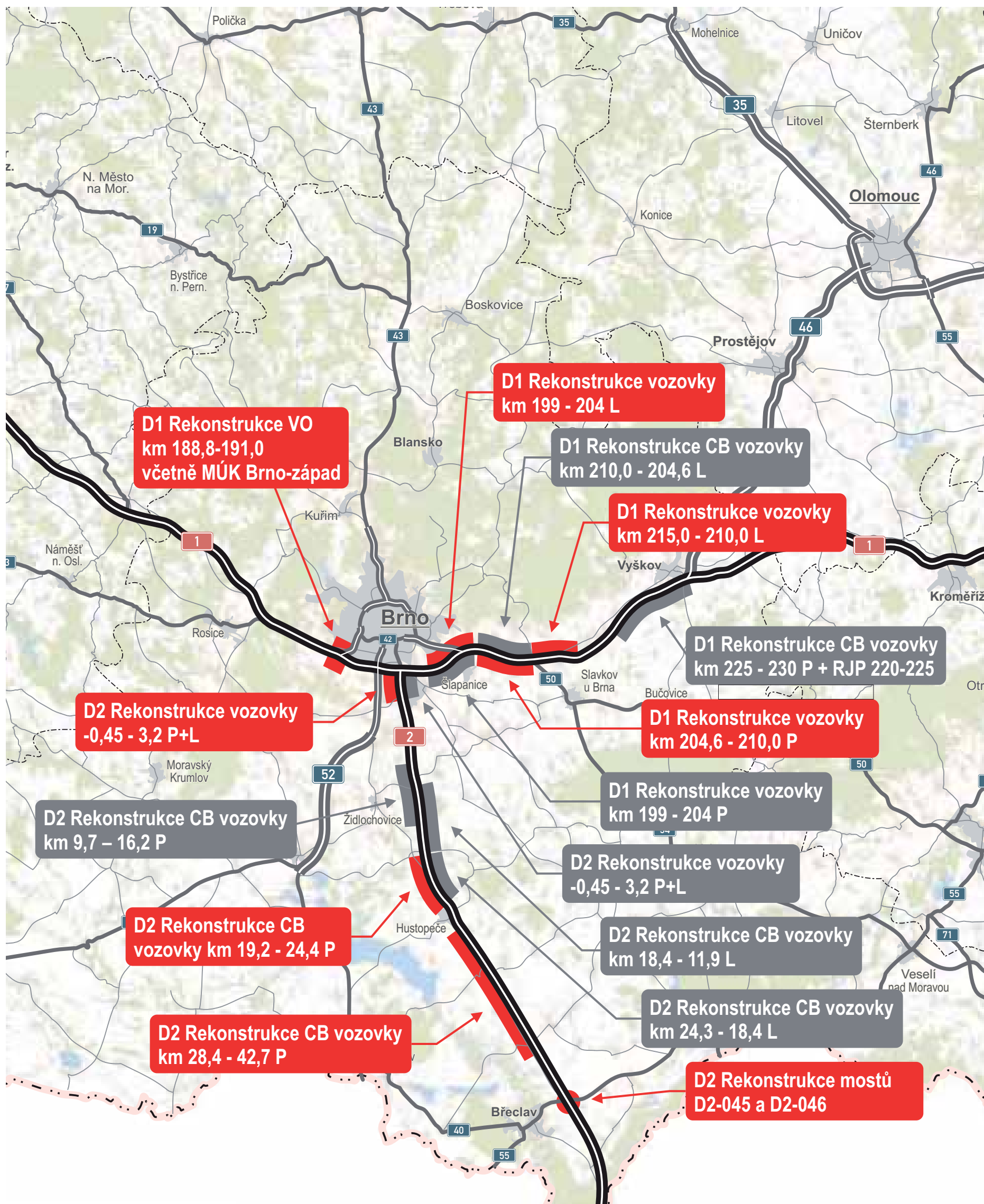
Věra R.: „To je nebe a dudy! Zvykli jsme si s rodinou pravidelně jezdit na nákupy do Olympie. Po

Markéta V.: „Tímto směrem většínou jezdím jako spolujezdec s manželem. Jak ten dřív nadával, to se

Jezdím tudy často, a tak mi to výrazně pomůže“.

Speciální téma Metropolu - velké opravy dálnic kolem Brna

→ stav k 1. 8. 2015

- Síť dálnic
- Opravy s realizací v roce 2015
- Opravy se zahájením v roce 2016, případně 2017
- Dálnice ve výstavbě
- Dálnice plánované

Legenda

	dálnice / rychlostní silnice		hranice kraje
	silnice I. třídy, 4pruhové, směrově dělené		státní hranice
	silnice I. třídy		města (obce s rozšířenou působností)
	silnice II. třídy		číslo dálnice
	číslo rychlostní silnice		

Intenzita dopravy a moderní technologie

téma

Po D1 snad už projel každý řidič z Čech i Moravy. Všichni víme, jak dynamicky roste intenzita dopravy. Už v roce 2012 měla D1 největší zatížení z našich dálnic D1 – zhruba 95 700 vozidel denně, nejnižší intenzita D1 mezi Prahou a Brnem již přesáhla 35 000 vozidel za 24 hodin. Za poslední tři roky se provoz ještě zvýšil a v okolí Brna si v ničem nezádá s Prahou.

To samozřejmě klade nároky na údržbu. Proto při modernizaci použilo ŘSD nejmodernější technologie. Asfalt například nahradí beton, který by měl vydržet zatížení po dobu 30 let (asfalt pouhých 7), odvodnění dálnice, které je součástí rekonstrukce, prospělo i okolním obcím, jimž silničáři pomohli s výstavbou vodovodů. V případě D1 a D2 v těsné blízkosti Brna mohutně investoval do dopravní infrastruktury i jihomoravský kraj. To všechno by mělo přispět ke zvýšení bezpečnosti, plynulosti a komfortu jízdy pro všechny motoristy, kteří tudy projíždějí pracovně nebo na výlety a dovolenou. Tak hodně šťastných kilometrů!

D1 km 224 směr Ostrava

Trocha historie nikoho nezabije

Podle původních plánů ještě z dob Československa měla dálnice D1 vést na Slovensko, kde již existovaly krátké úseky, postavené dříve (obchvat Trenčína, Liptovského Mikuláše a krátký úsek z Prešova do Košic). Rozpad státu však přinesl nové skutečnosti a celá stavba musela být přehodnocena.

Původní vedení přes Starý Hrozenkov tak bylo v roce 1996 převedeno. Nový plán počítal s tím, že D1 bude končit u Lipníka nad Bečvou a tam se bude plynule napojovat na budoucí dálnici D47 (do Ostravy a Polska). V roce 2005 bylo rozhodnuto, že se dálnice D47 po dostavbě přejmenuje na D1 a trasa dálnice D1 se tak prodlouží až na česko-polskou hranici za Bohumínem. Na slovenskou hranici povede rychlostní silnice R49, která se z dálnice D1 odpojí u Hulína.

Dálnice D1 zažila velký nárůst provozu hlavně v 90. letech, kdy došlo vzhledem ke změně společensko-politických poměrů k rychlému rozvoji automobilismu. Protože starší úseky dálnice jsou konstruovány na nižší maximální rychlost, než je dnes běžné, a jsou vedené v relativně vysoké nadmořské výšce, kde se již mění počasí, dochází na D1 nezdědka k dopravním nehodám. Situaci nepříspěl ani vstup Česka do EU, kdy zru-

šením celních kontrol se stala dálnice pro kamionové dopravce atraktivnější spojnici mezi Německem a střední a východní Evropou, než předchozí spoje v Německu a Rakousku.

Ve druhé polovině prvního desetiletí 21. století byla postavena část stavěná původně jako dálnice D47. Průtah Ostravou (od Rudné ulice do Bohumína) byl otevřen v listopadu 2007, v roce 2009 byla dálnice (i když někde jen v polovičním profilu, druhá polovina profilu byla zprovozněna o rok později) dovedena z Lipníka nad Bečvou k Ostravě. Díky rychlostním silnicím R35 z Lipníka do Olomouce a R46 z Olomouce do Vyškova byla Ostrava napojena na síť českých dálnic a rychlostních silnic.

Dálniční obchvat Kroměříže byl zprovozněn v roce 2007, navazující úseky do Hulína na konci roku 2010 a do Říkovice v červenci 2011. Na konci listopadu 2012 byl uveden do provozu hraniční úsek z Bohumína do Polska.

Pro velkou náročnost byla přestavba úseku Mirošovice – Kývalka na šest pruhů odsunuta do vzdálené budoucnosti (2050) a schválena byla modernizace s rozšířením z 26,5 metru na 28 metrů bez výkupu pozemků. Rozšíření o 75 cm v každém směru včetně mostů a nadjezdů má zvýšit bezpečnost vozidel odstavených na zpevněné krajnici a při vyloučení jednoho směru umožnit provoz sníženou rychlostí ve 2+2 pruzích, nikoli ve 2+1 jako dosud. Rizikové přestárlé betonové desky budou rozdrčeny a použity pro novou konstrukci dálnice, z nového cementobetonového povrchu zmizí praskliny a nebudou se tvořit vyjeté koleje. Modernizace zahrnuje i úpravu odbočovacích a připojovacích pruhů, doplnění protihlukových opatření. Rekonstrukce 160 km dálnice je rozdělena do 21 úseků, celkové náklady se očekávají okolo 24 miliard Kč.

Dálniční most přes údolí Želivky u Píště v roce 1956.

Hluboký zářez u Kývalky na výpadu z Brna v roce 1970.

Most přes údolí Sázavy u Hvězdonic.

Děkujeme řidičům za pochopení a shovívavost

Modernizace D1 i D2 klade vysoké nároky na řidiče. Proto z úst Ing. Jana Rýdla, tiskového mluvčího ŘSD, zaznělo: „Děkujeme všem motoristům za pochopení a shovívavost. Jsme si vědomi toho, že nutné uzavírky jim komplikovaly život, ale konečný efekt bude stát za to. Dnes proklínaná „dé jednička“ bude po skončení náročné rekonstrukce bezpečnou a rychlou spojnici mezi metropolemi Čech, Moravy i Slovenska“.

Daniel Hodek: Mé dveře jsou vždy lidem otevřené

Rok 2015 byl rokem nového volebního období. V osobě 1. zástupce starosty Daniela Hodka (ČSSD) to byl rok již třetího volebního období. Což znamená devět let ve funkci, v jedné kanceláři a jedné straně. Pouze se třetím starostou. Z pohledu pražské politiky již toho tedy vykonal hodně a mnohé má ještě v plánu.

Mé první volební období bylo zcela jiné, bylo spíše plné pokory, učení se a seznamování s komunální politikou. Oproti tomu rok druhý byl spíše rokem praxe. V tomto, tedy třetím volebním období, se pokusí zužitkovat to, co se za celé ty roky naučil. Jedním z projektů je zajistit síť maloobchodů pro Pražany Prahy 1., tzv. Koloniály 1.

Obchody nejen pro turisty

Do mé gesce patří také oblast obchodů a služeb a zde jsme šli do voleb se záměrem vzniku malých a menších koloniálů s danou otevírací dobou. Daným sortimentem a příjemným vztahem vůči občanům.

Městská část Praha 1 vlastní několik nebytových prostor, vhodných pro provozování maloobchodních služeb v oblasti potravin, ovoce, zeleniny, hygieny a dalších základních potřeb. Bohužel v dnešní době v těchto prostorách působí obchody zaměřené výhradně

na turisty, koupí alkoholu a cigaret. Změnit by to mohl projekt zavedení sítě prodejen, situovaných v nebytových prostorách městské části Praha 1.

„Nyní zvažujeme, jaký způsob, či spíše typ společnosti, by byl pro tento projekt nevhodnější. Jednou z variant je například založení akciové společnosti, kde by městská část Praha 1 byla majoritní akcionář a měla by tak absolutní kontrolu na sortimentem i jeho cenami“, objasňuje Daniel Hodek.

Klid a relaxace v centru Prahy

Dalším povedeným projektem místostarosty Hodka je otevření tajuplné zahrady mezi ulicemi Opatovická a V Jirchářích. Bude se jednat o oddechovou zahradu klidu, pro maminky s dětmi a slušné lidi, nikoli o dětské hřiště, které by s ohledem na pietnost tohoto místa nebylo vhodné. Zahrada se totiž nachází na pozemcích bývalého hřbitova v těsném sousedství kostela Sv. Michala V Jirchářích.

Daniel Hodek (druhý zleva) během slavnostního otevření JIP v Nemocnici Na Františku spolu s primářem prof. Špačkem, zpěvákem Jakubem Smolíkem, hercem Jiřím Krampolem a ředitelem NNF Robertem Zelenákem.

Nové Město je jednou z částí Prahy 1, kde je každý nový strom kvůli husté blokové zástavbě obzvláště ceněný. Téměř každý den se navíc můžeme v novinách dočíst, jak ve městech bez náhrady mizí zeleně. Tato zahrada je proti tomu doslova zelenou oázou mezi domy.

Zahrada rozhodně není koncipována cílem ohromit moderním designem, ale svou obyčejností. Vybavením budou jeden velký pevně kotvený stůl a volně přenositelné židle a křesílka, případně lehátka. Zvažovány jsou i šachové stoly známé z veřejných zahrad po celém světě.

Nová JIP v Nemocnici na Františku pomáhá zachránit spousty životů

Nemocnice na Františku, slavnostně otevřela 1. října 2015 zcela novou jednotku intenzivní péče interního oddělení. Její výstavba započala v prosinci 2014 a skončila na přelomu července a srpna. Od té doby je ve zkušebním provozu. Podle primáře oddělení prof. MUDr. Rudolfa Špačka, CSc., se jedná o, po všech stránkách, kvalitní zařízení splňující všechny povinné normy. Městská část Praha 1 vynaložila na zbudování této jednotky 5 880 000 Kč bez DPH.

„V tuto chvíli se nám daří postupně stabilizovat Nemocnici na Františku, na druhou

stranu se nám zatím nedaří snížit dotace, kvůli nárůstu objektivních nákladů, ale zdraví a poskytnutí kvalitní lékařské pomoci našim občanům je přednější.“ Nové oddělení JIP Nemocnice na Františku je plně vybavené a jeho výstavba byla již nutností a to nejen pro občany Prahy 1, ale také neopatrné turisty, kteří do Prahy často míří za zábavou a rozzum nechávají poblíž pasové kontroly.

Plány do budoucna

Osobně si dávám za úkol ještě větší komunikaci s občany, v tomto roce bylo pouze jedno, a to je málo. Rád bych se v dalším roce proto setkal více s občany a získával od nich zpětnou vazbu na naší práci, drobné problémy, které se dají ihned řešit. Občané se nás naučili kontaktovat díky mým výzvám na stránkách měsíčníku Prahy 1 nebo i na našich stránkách. „Je všeobecně známo, že u mě jsou dveře otevřené pro každého občana Prahy 1 a rád pomůžu s každým problémem“, dodal Daniel Hodek.

Aktuálně rekonstruovaná zahrada v Jirchářích se veřejnosti otevře v dubnu 2016.

Projekt Koloniál 1 byl Danem Hodkem představen během kampaně v roce 2014.

Ivan Solil o stávajícím řešení buskingu

Od neblaze proslulé vyhlášky Hlavního města Prahy, která otevřela stávidla k uvolnění buskingu, uplynuly více jak tři roky. Nyní máme možnost sledovat zejména na území Prahy 1, co za problémy toto vydání obecně závazné vyhlášky o regulaci, či lépe neregulaci buskingu způsobilo, tvrdí Ivan Solil, radní pro oblast bezpečnosti a prevence kriminality, veřejný pořádek a kontrolu (ČSSD).

Problém této vyhlášky byl v ovšem v tom, že busking přestal být regulován formou povolenek a tyto povolenky byly nahrazeny vydáním obecně závazné vyhlášky. Její znění bylo i přes odpor a připomínky Prahy 1 zcela bezzubé. Výsledkem je pak aktuální stav, který já i moji kolegové z Městské části Praha 1 považujeme za tristní a nadále neudržitelný. Každý občan může doslova denně vidět, jaký problém zrušení povolenek ve prospěch vyhlášky v Praze 1 způsobilo.

Praha 1 musí proto řešit novelu vyhlášky

Praha 1, její rezidenti i abonenti se díky obsahu vyhlášky dostali do zoufalé situace. Zrušením povolenek si buskeri mohou v podstatě dělat, co se jim líbí a městská policie, ani kontrolní orgány Úřadu městské části Praha 1 nemají v ruce účinný nástroj, jak negativní dopady z buskingu řešit. „Především, že Praha 1 rozhodně nemá zájem likvidovat busking jako takový, ale současný stav není možné dále tolerovat“, říká radní Ivan Solil.

Obrovský nárůst stížností

Charakter stížností je jasný: Hluk, nepořádek, zabírání veřejného prostoru. Tento fakt mimo jiné potvrzují dvě petice s tisíci podpisy nejen obyvatel Prahy 1, ale také místních podnikatelů. Jedním z občanů je i Radek Kubičik, který bydlí v Mostecké ulici na Malé Straně.

Busker si dle současného znění vyhlášky může zdarma zbrat třeba 200 m² na Staroměstském náměstí.

„Buskeri nám hrají pod okny doslova od rána do večera. Když za nimi slušně přijдете, ať jdou hrát o kousek jinde, s ohledem na to, že nám doma spí děti, řeknou vám, ať si zvykáte, že bydlí v centru. Nikdo přeci ne-

Současné znění vyhlášky neumožňuje Městské policii ani Praze 1, aby mohla účinně řešit negativní dopady spojené s buskingem.

stojí o mrtvé, vylištěné centrum, ale očekávaný hluk velkoměsta je něco docela jiného, než když vám denně pod okny vyhrávají hodinový repertoár stále doko-la a ještě k tomu notně falešně. Takto se kvůli hluku

odstěhovalo opravdu mnoho našich sousedů a známých. Pokud to tak půjde dál, stane se z Prahy 1 nehostinný skanzen pro turisty“, dodává pan Kubičik. Praha 1 zásadně odmítá slova buskerů, že se jedná o regulaci nebo privatizaci veřejného sektoru. Pouze na celkové 8 místech budou mít buskeri zákaz hraní na hlasité hudební nástroje. Návrh vyhlášky nyní reflektuje, že busking nebude regulován z hlediska formy umění. Slova Ivana Solila, například dokazuje i schůzka s residenty, podnikateli a právě buskery v Divadle Archa.

Právo jednoho končí tam, kde začíná právo druhého

„Jde o to, aby práva buskerů končila tam, kde začínají práva těch, kteří na Praze 1 žijí či pracují. Není možné, aby do bytů, obchodů, či kanceláří denně pronikal hluk z buskingu, nebo abychom po buskerech museli uklízet na úkor jiných našich povinností“, dodává radní Solil. Z tohoto důvodu jsme museli změnit obsah vyhlášky v tom smyslu, že nyní přesně definuje busking na akustický a ostatní. Praha 1, jejíž celé území je součástí Pražské památkové rezervace, zapsané na listu kulturního dědictví UNESCO, je nově nyní rozdělené na levý a pravý břeh. Zde platí různé časy, kdy je možné busking provádět, ale zároveň jsou zde místa, kde je především akustická podoba buskingu zakázána.

Jedná se o místa, jako jsou kostely, hřbitovy a okolí škol. Návrh zcela zakazuje produkce se živými zvířaty, na které Praha 1 eviduje také řadu stížností. V současné době finišuje připomínkové řízení, když tento návrh aktuálně posuzuje Ministerstvo vnitra. Poté by jej měla schválit Rada Hlavního města Prahy a následně jeho zastupitelstvo.

„Za všechny, které busking svými negativními dopady doslova šikanuje, doufám, že návrh novely této obecně závazné vyhlášky bude přijat v takové podobě, kterou Praha 1 na základě několikaletých zkušeností s tímto jevem dlouhodobě prosazuje. Jde o kompromis možného, který by si však měl se stávajícími problémy kolem buskingu poradit a umožnit především městské policii účinně konat“, uzavřel Ivan Solil.

Středočeští silničáři likvidují nebezpečné stromy

Staré a nemocné stromy mohou být pro řidiče i ostatní účastníky silničního provozu nebezpečné. Středočeští silničáři proto využívají období vegetačního klidu a pustili se do údržby zeleně podél silničních příkopů.

V žádném případě však nejde o plošné likvidace alejí u silnic s cílem zlikvidovat dřeviny jednou provždy. „Ve správě kraje je přes deset milionů stromů, ročně jich musíme kvůli nebezpečí pro silniční provoz porazit jen několik set. A na jejich místa nebo jiné vhodnější pozemky vysazujeme nové,“ popisuje Jaroslav Hudec, dendrolog Krajské správy a údrž-

by silnic Středočeského kraje. Podle jeho údajů bude letos zlikvidováno více než pět set stromů, na příští rok počítá s přibližně stejným počtem.

I když je kácení nebezpečných stromů velký kumšt, při kterém nelze kohokoliv

- Nebezpečné stromy ohrožující přímo bezpečnost silničního provozu lze při dodržení podmínek zákona kácet po celý rok bez ohledu na vegetační období.

ohrožit, snaží se silničáři příliš neomezovat provoz. Místa kácení jsou označena výstražnými dopravními značkami a dopravu v těchto místech řídí v případě potřeby pracovníci údržby silnic. Větší zpoždění nebo dokonce objízdné trasy potrápí řidiče zejména v případech, kdy se musí nebezpečný strom odřezávat postupně z pracovní plošiny, třeba v blízkosti elektrického vedení ne-

- Těto možnosti silničáři využívají jen v kritických případech, v ostatních čekají na období vegetačního klidu, které je od začátku listopadu do konce března.

bo nad budovami, skleníky a podobně. Kácení stromů ale není jednoduché. Jedná se o řízený proces, na jehož začátku je cestmistr se svým poznatkem o špatném stavu dřevin nebo dokonce celých alejí. Potom přichází ke slovu dendrolog, který posoudí skutečný stav stromu a rozhodne, zda je nutné jej pokácet nebo třeba jen prořezat. „Pokud je třeba povolení, vydává ho příslušná obec, na jejímž katastru strom stojí,“ vysvětluje dendrolog KSÚS SK Jaroslav Hudec. Podle jeho slov se silničáři snaží o náhradní výsadbu. Volná zůstávají jen místa, kde by zeleň bránila v rozhledu nebo jinak ohrožovala bezpečnost silničního provozu.

Šárka Táborská: Na Praze 1 vznikl unikátní Mezigenerační projekt

Stavba bytového domu na rohu ulic Samcova a Lodecká již má konkrétní podobu. Zednické práce, vymalování, ale například i instalace oken, vše je připraveno ke kolaudaci v listopadu tohoto roku. Sloužit bude převážně seniorům a mladým lidem a přesně o to usilovala předsedkyně sociálního výboru Šárka Táborská.

Dům má celkem sedm nadzemních a čtyři podzemní podlaží a bude svým nájemníkům poskytovat veškerý komfort. Budova nabízí hlídanou recepci, jídelnu a zázemí kuchyně. Navíc bude residentům k dispozici 24 krytých parkovacích míst a další služby.

Mezigenerační budova poskytuje skutečný komfort

Byty určené pro starší generace budou přidělovány v souladu s pravidly pro přijímání a vyřizování žádostí o pronájem bytů v domech s pečovatelskou službou. Žádost může podat každý občan, který splní následující podmínky: Trvalé bydliště v Městské části Praha 1 alespoň 6 let, neúčast v privatizaci bytového fondu, věk nad 65 let, ze zdravotního hle-

diska schopnost samostatného bydlení a soběstačnost v základní sebeobsluze (doporučení od lékaře), věk, zdravotní stav a sociální situace žadatele však vyžaduje pomoc, kterou mu nemožno prokazatelně poskytovat rodinní příslušníci a kterou je mu schopna poskytnout sociální služba, hlavním zdrojem příjmu je starobní důchod nebo jiný zdroj příjmu sociálního charakteru, postačující k úhradě předpokládaného nájemného a služeb a současně i k úhradě základních životních potřeb žadatele. Prostory v 1. nadzemním podlaží budou seniorům poskytovat sociální služby, například péči o vlasy a nehty, ale i základní možnosti rehabilitace. Ve druhém a třetím podlaží se nachází celkem dvanáct bytů pro bydlení se sociální službou včetně tří bezbariérových bytů. Což má pro seniory samozřejmě mnoho pozitivních stránek. Bydlí ve svém nájemném bytě a mají k dispozici podporu terénních pracovníků přímé obslužné pé-

če, pokud to jeho zdravotní stav vyžaduje a není již chopen samostatnosti v péči o sebe sama a v péči o domácnost.

„V těchto bytech je zachován status nájemního bydlení. Pro takto bydlící seniory je díky tomu ideální možnost v poskytování sociálních služeb a služeb osobní hygieny přímo v budově. Pro seniory to znamená větší počet výhod a bezpečí“, konstatuje Šárka Táborská.

Budova bude sloužit i mladší generaci

Budova ovšem nebude poskytovat výhody jen starší generaci, ale i té mladší. Ve čtvrtém až sedmém podlaží totiž Praha 1 vybuďovala malometrážní byty. Ty budou využity jako startovací byty pro mladé lidi. Ty budou přidělovány na základě losování. První losování by mělo proběhnout v průběhu prosince.

Malometrážních bytů je celkem 27 a mají status startovacích bytů pro mladé lidi, kteří se chtějí osamostatnit například od rodičů. V tom případě zajišťuje správu těchto bytů Městská část Praha 1, a to Odbor technické a majetkové správy.

„Každý mladý člověk si po odstěhování od rodičů anebo ještě při studii časem najde stálou práci či brigádu a chce se dál rozvíjet, najde si partnera, případně chce založit rodinu, a s tím přichází i změna bydlení. Startovací byty jsou tu od toho, aby měli mladí lidé oporu a pomoc do začátku takového rozhodnutí. Další část jejich života již je na nich. Domnívám se, že první tři roky jsou v začátku klíčové a každý člověk si během

Objekt pro mezigenerační bydlení bude zkolaudován v listopadu 2015.

nich vytvoří představu, kam se jeho život bude ubírat“, uvádí Šárka Táborská a dodává: „Podmínky pro nájem startovacích bytů se pomalu dokončují. Usilují o to, aby byly určeny mladým lidem do 35 let, ideálně s trvalým pobytem na Praze 1 a aby nájemné bylo skutečně startovací, tzn. první dva roky ve výši snížených 100 Kč/m² tak, aby tyto byty splňovaly charakter startovního bydlení. Nájemní smlouvy by byly prodlouženy jen o jeden rok a za zvýšené nájemné ve výši standardních 125 Kč/m²“.

Mezigenerační budova bude i kulturním střediskem

Kromě 24 parkovacích míst dům mimo jiné disponuje velkou jídelnou v prvním

patře s kapacitou 36 míst. Ta bude sloužit nejen jako výdejna jídel a jídelna, ale také jako místnost ideální pro setkání, přednášky, cvičení, setkání seniorů i dětí. Druhé podlaží navíc ještě nabídne nejen seniorům bydlících v tomto domě, ale také všem ostatním seniorům z Prahy 1 prostory pro sociální službu pomoc při úkonech osobní hygieny, prádelnu a společenskou místnost – klubovnu o velikosti téměř 30 m², která je díky šestnácti místům u stolů taktéž vhodná pro společenské akce, například promítání filmů, poslech reprodukovatelné hudby či sledování přímých sportovních přenosů. Klubovna bude přístupná po celý týden dle zájmu a předem plánovaného, veřejně přístupného rozvrhu.

Šárka Táborská dohlíží na samotnou stavbu také během kontrolních dnů.

ČESKÁ MISS 2016, SOUTĚŽ, KTERÁ NENÍ JEN O KRÁSE

foto: Česká Miss / Matuš Tóth

Dvanáctý ročník soutěže Česká Miss láká dívky nejen proto, že mohou získat jedinečný titul a korunku, ale i podpořit své sebevědomí a otevřít si dveře ke splnění svých snů. Soutěž však není jen o kráse. Její vítězky i finalistky se aktivně zapojují do řady veřejně prospěšných projektů.

Dívky, které se zúčastní soutěže Česká Miss, dostanou především spoustu příležitostí na sobě pracovat. Naučí se například prezentačním dovednostem, které mohou uplatnit jak na trhu práce, tak v osobním životě. „Hlásí se dívky, které často ještě studují nebo jsou absolventkami oborů, které bychom u královen krásy asi spíše nečekali. Po účasti v soutěži mohou uplatnit své zkušenosti a znalosti například pro moderování nebo práci ve světě médií,“ vysvětluje patronka soutěže Iva Kubelková.

Co na finalistky čeká?

Ze sedmi castingů soutěže, které

proběhnou v prosinci v šesti městech po celé republice, vzejde přibližně 50 semifinalistek. Finálovou desítku vybere porota složená z úřadující královny krásy Nikol Švantnerové, patronky Ivy Kubelkové a partnerů soutěže.

Vybrané dívky si užijí semifinále na Dolní Moravě ve Vista Wellness hotelu, v lednu pak čtrnáctidenní pobyt v Thajsku. Zahraniční soustředění je pro dívky nejen odměnou, ale především příležitostí připravit se na finále soutěže. Díky společenstvem Čedok a Amazing Thailand se podívají do nejkrásnějších koutů této exotické země. Před finále se podívají i do Čapího hnízda ve Středočeském kraji a v únoru se zúčastní i tradičního Plesu v Opeře.

Pomoc potřebným

Důležitou součástí soutěže je charitativní podpora. Soutěž ukazuje také cestu, jak je důležité zajímat se o své okolí. Dívky se zapojují do různých aktivit od sportu,

přes podporu dětí, až po akce ekologické nebo zaměřené na osvětu v oblasti zdraví. Řada vítězek se stává tvářemi, ambasadorkami i zakladatelkami mnoha veřejně prospěšných projektů.

Úspěch ve světovém měřítku

Tři vítězky loňského ročníku soutěže Česká Miss se zúčastní i světových soutěží Miss World, Miss Universe a Miss Earth. Česká Miss 2015 Nikol Švantnerová bude 20. prosince bojovat o titul Miss Universe v Las Vegas. Cílem této soutěže je mimo jiné podpořit sebevědomí žen. Celosvětové finále Miss World, soutěže zaměřené nejen na krásu, ale i pomoc potřebným, se uskuteční v čínském městě Sanya 19. prosince. Českou republiku bude reprezentovat Česká Miss World 2015 Andrea Kalousová. Ekologicky zaměřené soutěže Miss Earth se zúčastní Karolína Mališová, Česká Miss Earth 2015. Finále proběhne 5. prosince ve Vídni.

Zdroj: Česká Miss

